

Debat: HELMUTH NYBORG: Misinformationen fortsætter

Af Jens Mammen

For at dække over sine mange brud på almindelig god forskningsskik fremstiller Helmuth Nyborg nu sin sag som et spørgsmål om personlig uenighed

I KRISTELIGT DAGBLAD den 18. juni er der under overskriften Lighedstanken er jo én stor misforståelse en stort opsat artikel om tidligere professor ved Psykologisk Institut, Aarhus Universitet, Helmuth Nyborg.

Heri giver Nyborg udtryk for sine synspunkter om intelligens, arv og miljø og giver gode råd til politikerne. Det er han naturligvis i sin gode ret til.

Men desværre kommer Nyborg undervejs til at give en fremstilling af sit forhold til Psykologisk Institut og Aarhus Universitet, som er svær at genkende for dem, der har førstehåndskendskab til historien og specielt har kendskab til den sag, der har kørt på universitetet fra januar 2002 til Nyborgs pensionering 1. februar 2007, og som har handlet om Nyborgs forskningsprojekt vedrørende drenges og pigers intelligens, det såkaldte Skanderborgprojekt.

Denne sag har ikke drejet sig om indholdet i Nyborgs forskning eller om politiske, faglige eller personlige uenigheder, som Nyborg nu prøver at få det til at se ud, formentlig for at dække over sine mange brud på almindelig god forskningsskik.

Sagen har derimod drejet sig om, at Nyborg, ud over at misbruge statistiske metoder, i strid med god forskningsskik har tilbageholdt dokumentationsmateriale for kolleger og andre, har givet usandfærdige og vildledende oplysninger om tilblivelsen af sine data, om forsøgspersonernes udvælgelse, om deres antal, om de prøver og undersøgelser, som de er blevet udsat for med mere.

Som et af flere eksempler på dette kan nævnes, at Nyborg blandt de udvalgte skolebørn og unge kun har undersøgt de drenge og piger, som var villige til at lade sig fotografere nøgne fra tre forskellige vinkler.

Man kan let forestille sig, at de relativt få unge mennesker mellem 8 og 18 år, der har været villige til det, ikke er repræsentative for mænd og kvinder, og man kan yderligere forestille sig, at denne sortering af deltagerne har virket ret forskelligt ind på de to køn, så en mulig forskel i prøveresultater lige så godt kunne skyldes den skæve udvælgelse som en forskel i intelligens mellem de to køn i normalbefolkningen.

MEN DET VÆRSTE ER, at nøgenfotografierne og det resulterende mere eller mindre skæve frafald slet ikke meddeles i Nyborgs publikationer, men holdes skjult for læseren, der derved ikke har en chance for at diskutere Nyborgs metoder og vurdere værdien af Nyborgs såkaldte fund.

Tværtimod roser Nyborg sin egen undersøgelse for dens repræsentativitet og nægter i direkte strid med sandheden, at der var et mønster i børnenes og de unges grunde til ikke at ville deltage. Og dette er kun én ud af en række usandheder, fortilser og brud på god forskningsskik fra Nyborgs side, som fik universitetet til at vurdere Nyborgs forskning som uredelig.

Nyborg indbragte denne afgørelse for Udvalgene Vedrørende Videnskabelig Uredelighed (UVVU). Imidlertid valgte UVVU ikke på et eneste punkt at tilbagegive universitetets kritik og dermed reelt rense Nyborg, men hæftede sig alene ved, om Nyborgs forsyndelser havde været vildledende, idet UVVUs definition på uredelighed forudsætter dette.

Selvom der tydeligvis var tale om grov misinformation fra Nyborgs side, mente UVVU ikke, at dette i sig selv var vildledende, da Nyborg jo i forvejen var kendt for sine specielle metoder og standpunkter, og dermed havde Nyborg ikke været uredelig i henhold til UVVUs definitioner. Dette svarer til, at den kendte gøgler professor Tribini i sin tid naturligvis heller ikke kunne beskyldes for uredelighed, da folk på forhånd vidste og forventede, at han snød dem.

I FORHOLD TIL UVVUs erklærede formål at fremme dansk forsknings troværdighed var denne afgørelse så grotesk og i sig selv vildledende, at to af udvalgets medlemmer, der ikke havde været med til sagsbehandlingen, nemlig professor Lise Tøgeby og jeg selv, valgte at forlade udvalget i protest.

Professor, dr.jur. Ellen Margrethe Basse, Juridisk Institut, Aarhus Universitet, har en udmærket redegørelse for denne side af sagen i kapitlet Et juridisk perspektiv på uredelighed i videnskaben i bogen Plagiering og anden videnskabelig uredelighed fra etik til jura.

Interesserede vil derudover kunne finde en omfattende dokumentation af hele sagsforløbet med stort set alle sagens akter på hjemmesiden www.eugenik.dk

Jens Mammen,

professor, dr.phil.,

instituttleder for Psykologisk Institut,

Aarhus Universitet

<hr/> <hr/>	
Titel	
Stednavne	DANMARK
Emneord	PSYKOLOGI
Personer	NYBORG_HELMUTH_FORSKER
Virksomheder	UDVALGET_VEDRØRENDE_VIDENSKABELIG_UREDELIGHED
<hr/> <hr/>	

Alt materiale i Infomedia er omfattet af lov om ophavsret. Fotografisk, mekanisk eller anden gengivelse af materiale i Infomedia, eller dele heraf, uden tydelig kildeangivelse, er forbudt uden forudgående skriftlig aftale med Infomedia i henhold til gældende dansk lov om ophavsret. Artikler i Infomedia kan indeholde links til andre websites. Infomedia påtager sig intet ansvar for, at disse links fungerer, eller for indholdet på disse websites.